Karel Diviš: Chci vidět všechny země světa

Do dnešního dne navštívil přesně 70 zemí světa. Karel Diviš, spoluzakladatel, většinový vlastník a výkonný ředitel IT společnosti IDC-softwarehouse si vede přesnou cestovatelskou statistiku. Doma má stírací mapu, na které nenavštívené země jsou šedé, a ty, kde už byl, září barevně. „Je to něco jako stírací los, já vyhrávám každým setřením nové zážitky, poznávám zajímavé lidi, jejich zvyky, jazyk a kulturu," říká. Po světě pohání 44letého podnikatele jasný cíl. „Mám sen, aby jednou ta mapa byla celá odkrytá, aby nebyla šedá. Chtěl bych každou zemi na světě navštívit alespoň jednou."

V době komunismu s rodiči cestoval maximálně tak do Vysokých Tater a k povoleným mořím. Začátkem 90. let, těsně po maturitě, vyrazil poprvé sám za vzdálenými příbuznými do Chicaga. A v ten okamžik ho cestování, jak říká, „chytlo". „Cestování mě obrovsky baví a naplňuje. Třeba v byznyse, při podnikání v zahraničí, je navíc spojeno s novými výzvami a to se mi líbí. Nemám rád rutinu."

Především kvůli byznysu se do některých zemí vrací opakovaně, ale má i oblíbená dovolenková místa jako třeba řecké ostrovy, kam míří častěji, přestože jej tyto návraty odvádějí od plánu být jednou všude na světě. „Učaroval mi Nový Zéland, tam bych se rád také vrátil. Připomínal mi Jurský park, jenom dinosauři chyběli. Největší rezervy mám v Africe. Tam je hodně šedých míst."

-TEXT- MARCELA HONSOVÁ -FOTO- ARCHIV KARLA DIVIŠE

Kyrgyzstán: Hry kočovníků připomínají olympiádu

Je-li nějaká země, kam se český byznysmen vracel mnohokrát, pak je to Kyrgyzstán. V letech 2017 až 2018 tam jezdil ob měsíc. A díky tomu, že se z jeho obchodních partnerů postupně stali přátelé, se jako divák dostal na tradiční asijské hry nomádů. Reprezentanti přijeli asi ze 40 zemí světa. „Z Česka tam byli Moraváci a soutěžili v logické hře, při níž se

kamínky z pytlíku umísťují do jamek," říká Diviš s tím, že princip úplně nepochopil. Atraktivnější byly podle něho třeba soutěže sokolníků nebo kok-boru. „To je drsná verze póla, při které se dva týmy jezdců na koních snaží umístit mezi branky tělo kozla bez hlavy. Celá akce asijských kočovníků mi připomínala svojí velkolepostí olympijské hry."

Když Diviše po těchto zkušenostech pozvali partneři v Kyrgyzstánu na lov, očekával tradici. „Určitě v sedle koně, že budeme třeba štvát lišku," míní. Ale skutečnost byla mnohem prozaičtější. S patřičným povolením vyfasovali na vojenské základně kulovnice. „Pak jsme s auty zastavili na krajnici takové jejich páteřní silnice, po které každých deset minut přejelo auto. Přes dalekohled kulovnice jsme viděli, jak se v dálce u hor něco pohybuje, a na to jsme pálili."

Ázerbájdžán: Kdyby měl čtyři ženy, byl by dokonalý muslim

Postsovětské asijské země Diviše fascinují. Dobře je poznal na svých pracovních cestách, během kterých se mimo jiné zajímal také o náboženství a o to, jak silně poznamenala muslimskou víru vláda sovětů. „Pravověrní muslimové jsou hlavně mezi staršími lidmi, ale i třeba moji obchodní partneři, tedy mladší generace, se denně pětkrát modlí."

Jednou dokonce český byznysmen s Ázerbájdžánci bydlel v pronajatém bytě. A protože mu partneři tvrdili, že jim jeho přítomnost během modliteb nevadí, tak v téže místnosti odpočíval. V rohu na kobercích klečeli obchodní kolegové a Diviš těch dvacet minut podřimoval v posteli. „Dokonce mě přátelsky přesvědčovali, že jsem díky tomuto přístupu lepší muslim než oni. Podřimováním medituji, nepiji alkohol, nekouřím, a kdybych měl čtyři manželky, tak jsem úplně dokonalý."

Víru muslimů český manažer poznával především během rozhovorů o náboženství a názorech na život. Podle jeho zkušeností smýšlejí jeho vrstevníci muslimové stejně jako běžní Evropané. „Bojovníky Islámského státu považují za absolutní póvl. Stydí se za ně, protože poškozují islám. Mezi běžnými obyvateli Ázerbájdžánu, Kyrgyzstánu nebo třeba Uzbekistánu žádné radikální fanatiky nenajdete."

Guatemala: Čech zvládl přežití v džungli líp než průvodce

Ideální délka trvání exotických cest, na které se Diviš zpravidla vydává s manželkou, je třítýdenní. Za kratší čas patřičně nezrelaxuje a naopak po této době se už zase těší domů. Jednoznačně na svých výpravách upřednostňuje přírodu, případně památky. A to všechno našel v Guatemale – přírodu v podobě sopek a džungle, pyramidy jako pozůstatky mayské kultury.

„Obrovsky mě ale lákala džungle, proto jsme vyrazili do jedné vesnice, kde jsem měl kontakt na skvělého průvodce," uvádí s tím, že ten ale odmítl. Vrátil se z pětidenní túry a necítil se fyzicky dobře. Jako náhradu nabídl svého sedmdesátiletého otce. „Byl jedním z prvních účastníků TV reality show o přežití Survivor, takže jsme výměny nelitovali. Až do chvíle, než zabloudil a na moji radu, abychom šli k prosvítajícímu jezeru, odpověděl, že ani náhodou, protože tam jsou obrovští krokodýli."

Nakonec Diviš navrhl cestu zpět vysekanou v džungli k nejbližšímu rozcestí. Ale jeho domorodý průvodce v chybách pokračoval. Nechal se kousnout od škorpiona a za triko mu zalezla tarantule. „Jed štíra vysál a pavouka vytřásl bláznivým tancem. Takže jsme vlastně jako nezkušení Evropané přežili v džungli líp než místní průvodce."